

بررسی فراوانی عفونت های بیمارستانی در سال ۱۴۰۱

علی عباس زاده ۱، نرگس سفیدی ۱، احسان روشن روان ۲، محمدرضا تاتاری ۳

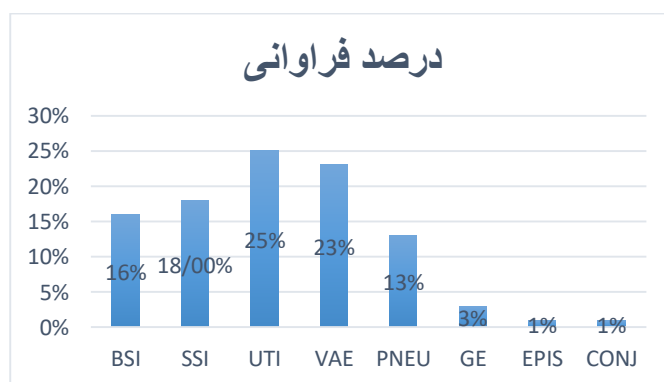
۱- کارشناس ارشد پرستاری مراقبت های ویژه، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

۲-دکتری حرفه ای، پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

۳-کارشناس پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

مقدمه: عفونت بیمارستانی، معمولاً پس از ۴۸ تا ۷۲ بعد از ساعت بستری شدن بیمار در بیمارستان، بروز می کند و عوامل باکتریایی متنوعی در بروز این عفونت ها دخالت دارد و عفونت بیمارستانی از مسائل مهم درمیان بیماران بستری در بیمارستان می باشد که موربیدیتی و مورتالیتی قابل توجهی به همراه دارد. با توجه به اهمیت موضوع، این مطالعه با هدف بررسی فراوانی عفونت های بیمارستانی در سال ۱۴۰۱ در بیمارستان های استان خراسان شمالی انجام شد. **روش کار:** این پژوهش یک مطالعه توصیفی از نوع مقطعی بود که در سال ۱۴۰۱ در بیمارستان های استان خراسان شمالی انجام شد. اطلاعات عفونت های بیمارستانی شناسایی و اطلاعات حاصل توسط نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۵ تجزیه و تحلیل شد.

یافته ها: فراوانی عفونت های بیمارستانی ایجاد شده در پژوهش حاضر شامل: عفونت ادراری (۲۵ درصد)، رویداد مرتبط با ونتیلاتور (VAE) (۲۳ درصد)، عفونت محل جراحی (۱۸ درصد)، عفونت جریان خون (۱۶ درصد)، پنومونی (۱۳ درصد)، گاستروانتریت (۳ درصد)، عفونت اپیزوتومی (۱ درصد) و کونژکتویت (۱ درصد) بود و شایعترین میکروارگانسیم بیماری زا اشریشیاکلی بود.

بحث و نتیجه گیری: بررسی ها نشان می دهد که میزان شیوع انواع عفونت های بیمارستانی در ایران نسبتاً بالاست. لذا تدوین

برنامه های کنترلی و آموزشی مناسب و مبتنی بر شواهد جهت کاهش میزان شیوع عفونت های بیمارستانی در ایران می بایست

مورد توجه سیاستگذاران نظام سلامت قرار گیرد.

کلید واژه ها: عفونت بیمارستانی، بیمارستان، پیشگیری از عفونت